

BIBLIOGRAFIA (Selecció)

- 1995 El Món d'Horaci
- 1997 Carta a la reina d'Anglaterra
- 1999 En companyia de l'altre
- 2003 La Felicitat no és completa
- 2005 El Poeta i altres contes
- 2009 Els Jugadors de whist
- 2014 Dies de frontera

ENLLAÇOS D'INTERÈS

Vicenç Pagès Jordà. El text és això. Melcior Comes. 15/ 02/ 2015. El Núvol, diari digital de cultura.

<http://www.nuvol.com/critica/vicenc-pages-jorda-el-text-es-aixo/>

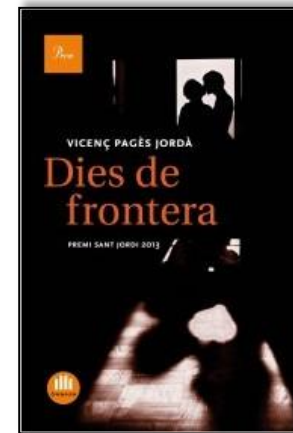
- ✓ Vicenç Pagès Jordà. Pàgina oficial de l'autor

<http://www.vicencpagesjorda.net/cat/>

CLUB DE LECTURA

Dies de frontera

Vicenç Pagès Jordà

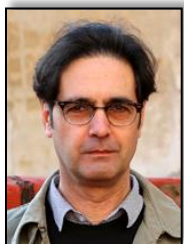

Biblioteca Infant Pere

(Sala Bonet Castellana)

22 de març de 2017, 19 h

Vicenç Pagès Jordà

Figueres, 1963. És un escriptor i crític literari en català. També és professor de llengua i estètica a la Universitat Ramon Llull.

El 1989 va guanyar la Biennial de Barcelona en l'apartat de literatura, i l'any següent va aparèixer el seu primer llibre, el recull de contes

titulat *Cercles d'infinites combinacions*. El 1991 va publicar l'obra de bricolatge textual titulada *Grandeses i misèries dels premis literaris* (Llibres de l'Índex), formada per un miler de citacions.

L'any 1995 va aparèixer la seva obra més ambiciosa, *El món d'Horaci*, una novel·la que es troba a mig camí entre la ficció i l'assaig creatiu. L'any 1997 va veure la llum el seu llibre de més èxit, la novel·la curta *Carta a la reina d'Anglaterra*, que narra en cent pàgines mil anys de la vida del protagonista. A aquest llibre el seguiria *Un tramvia anomenat text* (1998), un assaig sobre l'escriptura que considera el text com una barreja indestruïble d'inspiració i ofici, de geni i competència, de màgia i disciplina.

En companyia de l'altre (premi Documenta 1998) marca el retorn al gènere conte. En aquesta ocasió, el recull és unitari, ja que tots els relats giren al voltant del tema del doble. El va seguir, la novel·la *La felicitat no és completa*, Premi Sant Joan de narrativa 2003, la biografia intermitent d'un personatge sense conviccions, traduït al castellà l'any següent amb el títol *La dicha no es completa* (El Aleph). El 2004, el recull *El poeta i altres contes* va obtenir el premi Mercè Rodoreda, i va ser publicat l'any següent. El 2006 va aparèixer *De Robinson Crusoe a Peter Pan. Un cànon de literatura juvenil*. Va guanyar el premi Crexells 2009 i el Setè Cel 2010 amb la novel·la *Els jugadors de Whist*. De 2010 a 2011 va tenir una columna al diari Avui. El 2012 publica juntament amb el pintor Joan Mateu Bagaria *El llibre de l'any*.

El 2013 va guanyar el premi Sant Jordi de novel·la per *Dies de frontera*; l'any 2014 fou guardonat amb el Premi Nacional de Cultura i el 2015 el premi M. Àngels Anglada per la mateixa obra.

Dies de frontera

Data de publicació: 13/02/2014

Editorial: Proa

Col·lecció: A tot vent

Aquesta novel·la comença amb un petó llarg davant la porta d'uns grans magatzems, entre vianants carregats amb bosses de plàstic. Qui són ells dos? Tardarem a saber-ho. Els protagonistes de la novel·la es diuen Pau i Teresa i són membres d'una parella de fet que es va prorrogant de manera automàtica, fins que es produeix el que ell anomena "la relliscada", que té com a conseqüències un daltabaix emocional, un canvi de domicili i també un viatge a la frontera. En Pau i la Teresa es troben en trànsit, però no saben cap a on. Al capdavant, la provisionalitat també és provisional.